

Rodzaj dokumentu	interpretacja indywidualna
Sygnatura	IPTPP1/4512-339/15-5/ R
Data	2015.08.04
Autor	Dyrektor Izby Skarbowej w / odzi
Temat	Podatek od towarów i usług → Zakres opodatkowania → Przepisy ogólne → Czynności opodatkowane Podatek od towarów i usług → Wysokość opodatkowania → Zwolnienia → Zwolnienie od podatku Podatek od towarów i usług → Wysokość opodatkowania → Stawki → Stawki podatku
Słowa kluczowe	budynek, nieruchomości zabudowana, pierwsze zasiedlenie, sprzedaż nieruchomości, zwolnienie
Istota interpretacji	Zwolnienie z opodatkowania podatkiem VAT sprzedaży nieruchomości zabudowanej na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 10, Zwolnienie z opodatkowania podatkiem VAT sprzedaży nieruchomości zabudowanej na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 10a.

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

Na podstawie art. 14b § 1 i § 6 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r., poz. 613) oraz § 5a rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 20 czerwca 2007 r. w sprawie upoważnienia do wydawania interpretacji przepisów prawa podatkowego (Dz. U. Nr 112, poz. 770, z późn. zm.) w związku z § 9 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 22 kwietnia 2015 r. w sprawie upoważnienia do wydawania interpretacji przepisów prawa podatkowego (Dz. U. poz. 643) Dyrektor Izby Skarbowej w / odzi działający w imieniu Ministra Finansów stwierdza, że stanowisko ó przedstawione we wniosku z dnia 10 czerwca 2015 r. (data wpływu 15 czerwca 2015 r.) uzupełnionym pismem z dnia 21 lipca 2015 r. (data wpływu 23 lipca 2015 r.) oraz pismem (data wpływu 30 lipca 2015 r.) o wydanie interpretacji przepisów prawa podatkowego dotyczącej podatku od towarów i usług w zakresie:

- zwolnienia z opodatkowania podatkiem VAT sprzedaży nieruchomości zabudowanej na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 10 ó **jest nieprawidłowe**,

- zwolnienia z opodatkowania podatkiem VAT sprzedaży nieruchomości zabudowanej na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 10a **jest prawidłowe.**

UZASADNIENIE

W dniu 15 czerwca 2015 r. został złożony ww. wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej dotyczącej podatku od towarów i usług w zakresie zwolnienia z opodatkowania podatkiem VAT sprzedaży nieruchomości zabudowanej.

Przedmiotowy wniosek uzupełniono pismem z dnia 21 lipca 2015 r. (data wpływu 23 lipca 2015 r.) oraz pismem (data wpływu 30 lipca 2015 r.) w zakresie prawa reprezentacji oraz doprecyzowania opisanego zdarzenia przyszłego.

We wniosku przedstawiono następujące zdarzenie przyszłe (doprecyzowane w uzupełnieniu wniosku).

Powiat *...* zamierza sprzedać nieruchomość zabudowaną budynkiem biurowym i budynkiem portierni. Nr ewidencyjny działki: udział 1/2 w działce *...*, Księga wieczysta *...*, powierzchnia 2 831 m². Nieruchomość położona jest w *...* przy ul. *...*, obręb 4.

W planie zagospodarowania przestrzennego nieruchomości przeznaczona jest jako tereny obiektów produkcyjnych, składów i magazynów, zabudowy usługowej użyteczności publicznej, stacji paliw.

Budynek biurowy.

Wnioskodawca jest czynnym zarejestrowanym podatnikiem podatku od towarów i usług w rozumieniu art. 15 ust. 2 pkt 6 wymienionej ustawy - *...* Nie uznaje się za podatnika organów władzy publicznej oraz urzędów obsługujących te organy w zakresie realizowanych zadań nałożonych odrębnymi przepisami prawa, dla realizacji których zostały one powołane, z wyłączeniem czynności wykonywanych na podstawie zawartych umów cywilnoprawnych.

Wnioskodawca dokonał nabycia przedmiotowej nieruchomości dnia 19 maja 2000 roku.

Wnioskodawca jest wyłącznym właścicielem budynku i gruntu, na którym budynek jest posadowiony. Przedmiotem sprzedaży będzie prawo własności budynku i gruntu. Wnioskodawcy nie przysługiwają prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego przy nabyciu nieruchomości będącej przedmiotem wniosku.

Budynek posadowiony na działce nr *...* stanowi budynek/budowlę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 7 lipca 1994r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2013, poz. 1409, z późn. zm). Budynek jest trwale związany z gruntem.

Nieruchomość będąca przedmiotem wniosku - wszystkie jej elementy składowe (budynki) nie były wykorzystywane przez Wnioskodawcę do wykonywania czynności opodatkowanych. Budynek objęty zakresem pytania był wykorzystywany wyłącznie na cele działalności zwolnionej od podatku.

Nie miało miejsca pierwsze zasiedlenie budynku w rozumieniu art. 2 pkt 14 ustawy z dnia 11 marca 2004 r o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2011 r. Nr 177, poz.1054, z późn. zm.). Budynek/część budynku nie był przedmiotem najmu, dzierżawy. Pomiędzy pierwszym zasiedleniem a dostawą budynku upłynął okres dłuższy niż 2 lata.

Wnioskodawca nie ponosił wydatków na ulepszenie budynku, w stosunku do którego miał prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego. Wnioskodawca nie wykorzystywał przedmiotowego budynku do wykonywania czynności opodatkowanych co najmniej przez 5 lat.

Budynek portierni ó budynek biurowy.

Wnioskodawca dokonał nabycia przedmiotowej nieruchomości dnia 19 maja 2000 roku.

Wnioskodawca jest wyłącznym właścicielem budynku i gruntu, na którym budynek jest posadowiony. Przedmiotem sprzedaży będzie prawo własności budynku i gruntu. Wnioskodawcy nie przysługiwało prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego przy nabyciu nieruchomości będącej przedmiotem wniosku.

Budynek posadowiony na działce nr 1 . stanowi budynek/budowlę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 7 lipca 1994r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2013, poz. 1409, z późn. zm). Budynek jest trwale związany z gruntem.

Nieruchomość będąca przedmiotem wniosku - wszystkie jej elementy składowe (budynki) nie były wykorzystywane przez Wnioskodawcę do wykonywania czynności opodatkowanych. Budynek objęty zakresem pytania był wykorzystywany wyłącznie na cele działalności zwolnionej od podatku.

Nie miało miejsca pierwsze zasiedlenie budynku w rozumieniu art. 2 pkt 14 ustawy z dnia 11 marca 2004 r o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2011 r. Nr 177, poz.1054, z późn. zm.). Budynek/część budynku nie był przedmiotem najmu, dzierżawy. Pomiędzy pierwszym zasiedleniem a dostawą budynku upłynął okres dłuższy niż 2 lata.

Wnioskodawca nie ponosił wydatków na ulepszenie budynku, w stosunku do którego miał prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego. Wnioskodawca nie wykorzystywał przedmiotowego budynku do wykonywania czynności opodatkowanych co najmniej przez 5 lat.

W związku z powyższym opisem zadano następujące pytanie.

Czy Powiat dokonując sprzedaży opisanej powyżej nieruchomości powinien do ceny netto nieruchomości określonej przez rzeczoznawcę majątkowego w operacji szacunkowym doliczyć podatek VAT w wysokości 23%...

Zdaniem Wnioskodawcy, zbycie nieruchomości zabudowanej budynkiem biurowym i budynkiem portierni jest zwolnione z podatku od towarów i usług w rozumieniu art. 43 ust. 1 pkt 10 i 10a. Tym samym podatek od towarów i usług nie wystąpi.

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego zdarzenia przyszłego jest:

- **nieprawidłowe** w zakresie zwolnienia z opodatkowania podatkiem VAT sprzedaży nieruchomości zabudowanej na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 10,
- **prawidłowe** - w zakresie zwolnienia z opodatkowania podatkiem VAT sprzedaży nieruchomości zabudowanej na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 10a.

Zgodnie z art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U z 2011 r. Nr 177, poz. 1054, z późn. zm.) zwanej dalej ustawą, opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług podlegają odpłatna dostawa towarów i odpłatne świadczenie usług na terytorium kraju.

Przez towary, w świetle art. 2 pkt 6 ustawy, rozumie się rzeczy oraz ich części, a także wszelkie postacie energii.

Stosownie do art. 7 ust. 1 ustawy, przez dostawę towarów rozumie się przeniesienie prawa do rozporządzania towarami jak właściciel.

W świetle przedstawionych powyżej przepisów, zarówno grunt jak i budynek spełniają definicję towaru wynikającą z art. 2 pkt 6 ustawy, a jego sprzedaż stanowi dostawę towarów, o której mowa w art. 7 ust. 1 ustawy.

Niekażda czynność stanowi całość dostaw towarów w rozumieniu art. 7 ustawy, podlega opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług. Aby dana czynność podlegała opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług, musi być wykonana przez podatnika.

W myśl art. 15 ust. 1 ustawy, podatnikami są osoby prawne, jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej oraz osoby fizyczne, wykonujące samodzielnie działalność gospodarczą, o której mowa w ust. 2, bez względu na cel lub rezultat takiej działalności.

Pod pojęciem działalności gospodarczej, na podstawie art. 15 ust. 2 ustawy rozumie się wszelką działalność producentów, handlowców lub usługodawców, w tym podmiotów pozyskujących zasoby naturalne oraz rolników, a także działalność osób wykonujących wolne zawody. Działalność gospodarcza obejmuje w szczególności czynności polegające na

wykorzystywaniu towarów lub wartości niematerialnych i prawnych w sposób ciągły dla celów zarobkowych.

Należy zauważyć, że w myśl art. 15 ust. 6 ustawy, nie uznaje się za podatnika organów władzy publicznej oraz urzędów obsługujących te organy w zakresie realizowanych zadań nałożonych odrębnymi przepisami prawa, dla realizacji których zostały one powołane, z wyłączeniem czynności wykonywanych na podstawie zawartych umów cywilnoprawnych.

Powyższy zapis jest odzwierciedleniem art. 13 obowiązującego od dnia 1 stycznia 2007 r. Dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz. Urz. UE.L. Nr 347), zgodnie z którym krajowe, regionalne i lokalne organy władzy oraz inne podmioty prawa publicznego nie są uważane za podatników w związku z działalnością, którą podejmują lub transakcjami, których dokonują jako organy władzy publicznej, nawet jeżeli pobierają należności, opłaty, składki lub płatności w związku z takimi działaniami lub transakcjami.

Jednakże, w świetle unormowania prawa wspólnotowego w przypadku, gdy organy władzy publicznej bądź urzędy obsługujące te organy podejmują takie działania lub dokonują takich transakcji, są uważane za podatników w odniesieniu do tych działań, lub transakcji, gdyby wykluczenie ich z kategorii podatników prowadziło do znaczących zakłóceń konkurencji.

Zgodnie z art. 41 ust. 1 ustawy, stawka podatku od towarów i usług wynosi 22%, z zastrzeżeniem ust. 2-12c, art. 83, art. 119 ust. 7, art. 120 ust. 2 i 3, art. 122 i art. 129 ust. 1.

Na mocy art. 146a pkt 1 ustawy, w okresie od dnia 1 stycznia 2011 r. do dnia 31 grudnia 2016 r., z zastrzeżeniem art. 146f, stawka podatku, o której mowa w art. 41 ust. 1 i 13, art. 109 ust. 2 i art. 110, wynosi 23%.

Zarówno w treści ustawy o podatku od towarów i usług, jak i w przepisach wykonawczych do niej, przewidziano opodatkowanie niektórych czynności stawkami obniżenymi lub zwolnienie od podatku.

Zakres i zasady zwolnienia od podatku od towarów i usług dostawy towarów lub świadczenia usług zostały określone m. in. w art. 43 ustawy.

W odniesieniu do nieruchomości zabudowanych należy rozpatrywać zastosowanie zwolnienia w oparciu o przepis art. 43 ust. 1 pkt 10 ustawy, zgodnie z którym zwalnia się od podatku dostaw budynków, budowli lub ich części, z wyjątkiem gdy:

- a. dostawa jest dokonywana w ramach pierwszego zasiedlenia lub przed nim,
- b. pomiędzy pierwszym zasiedleniem a dostawą budynku, budowli lub ich części upłynął okres krótszy niż 2 lata.

W świetle wyżej przytoczonego przepisu, kluczowym dla ustalenia zasad opodatkowania dostawy budynku, budowli lub ich części jest ustalenie, kiedy nastąpi jego pierwsze zasiedlenie i jaki upłynie okres od tego momentu.

Przez pierwsze zasiedlenie o art. 2 pkt 14 ustawy o rozumie się oddanie do użytkowania, w wykonaniu czynności podlegających opodatkowaniu, pierwszemu nabywcy lub użytkownikowi budynków, budowli lub ich części, po ich:

- a. wybudowaniu lub
- b. ulepszeniu, jeżeli wydatki poniesione na ulepszenie, w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym, stanowi co najmniej 30% wartości początkowej.

Aby można było mówić o pierwszym zasiedleniu, musi dojść do oddania budynku do użytkowania w wykonaniu czynności podlegających opodatkowaniu, a za takie można rozumieć m.in. objęcie władania budynkiem, budowli lub ich części przez pierwszego nabywcę lub pierwszego użytkownika. Przedmiotowa nieruchomość winna być przyjęta przez nabywcę do użytkowania. Wydanie przedmiotowego obiektu nabywcy winno nastąpić w ramach wykonania przez sprzedawcę czynności podlegających opodatkowaniu. Pierwsze zasiedlenie będzie miało miejsce wówczas, gdy wybudowany lub zmodernizowany budynek (obiekt) zostanie sprzedany lub np. oddany w najem, dzierżawę, bowiem zarówno sprzedaż jak i najem, dzierżawa są czynnościami podlegającymi opodatkowaniu. Jednakże czynność ta nie musi być faktycznie opodatkowana (nie musi prowadzić do powstania podatku należnego), bowiem za czynność taką należy również rozumieć czynności podlegające opodatkowaniu w myśl przepisów ustawy o podatku od towarów i usług, jednakże na mocy przepisów szczególnych może korzystać ze zwolnienia od tego podatku. Zatem należy uznać, że pierwsze zasiedlenie zachodzi w momencie sprzedaży lub oddania budynku (budowli) do użytkowania pierwszemu najemcy (dzierżawcy).

Z cytowanych wyżej przepisów wynika, że dostawa budynku, budowli lub ich części, spełniająca określone w przepisach warunki, może korzystać ze zwolnienia od podatku VAT. Wykluczenie z tego zwolnienia następuje w sytuacji, gdy dostawa jest dokonywana w ramach pierwszego zasiedlenia lub przed nim oraz w sytuacji, gdy od momentu pierwszego zasiedlenia nie minie co najmniej 2 lata.

W tym miejscu należy zauważyć, iż w przypadku budynku, budowli lub ich części niespełniającej przesłanek do zwolnienia od podatku na podstawie powyższego wyżej przepisu art. 43 ust. 1 pkt 10 ustawy, ustawodawca umożliwia podatnikom po spełnieniu określonych warunków skorzystać ze zwolnienia wskazanego w pkt 10a tego przepisu.

W myśl art. 43 ust. 1 pkt 10a ustawy, zwalnia się od podatku dostaw budynków, budowli lub ich części zwolnieniem, o którym mowa w pkt 10, pod warunkiem, że:

- a. w stosunku do tych obiektów nie przysięgiwało dokonujący dostawy prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego,
- b. dokonujący dostawy nie ponosił wydatków na ich ulepszenie, w stosunku do których miał prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego, a jeżeli ponosił takie wydatki, to były one niższe niż 30% wartości początkowej tych obiektów.

Ponadto, jak wynika z art. 43 ust. 7a ustawy, warunku, o którym mowa w ust. 1 pkt 10a lit. b, nie stosuje się, jeżeli budynki, budowle lub ich części w stanie ulepszonym były wykorzystywane przez podatnika do czynności opodatkowanych przez co najmniej 5 lat.

Analiza przepisów ustawy o podatku od towarów i usług, regulujących wyżej wskazane prawo do zwolnienia od podatku dostaw budynków, budowli lub ich części, prowadzi do konkluzji, iż w odniesieniu do tych towarów może wystąpić jedna z dwóch podstaw do zastosowania zwolnienia od tego podatku. Istotne jest wobec tego także dorazowe kompleksowe zbadanie okoliczności towarzyszących dostawie ww. obiektów. Zauważyć bowiem należy, iż stosowanie zwolnienia od podatku ma charakter wyjątkowy i nie podlega ani wykładni rozszerzającej, ani zawężającej, natomiast możliwość wychodzenia poza wykładni literalną jest niedopuszczalna. W efekcie podatnik uprawniony będzie do zastosowania ww. preferencji, gdy charakter wiadczonego przez niego czynności, w sposób jednoznaczny i niebudzący wątpliwości, wyczerpuje znamiona ujęte w treści przepisu statuującego jego prawo do zastosowania zwolnienia od podatku od towarów i usług.

Na mocy art. 43 ust. 10 ustawy, podatnik może zrezygnować ze zwolnienia od podatku, o którym mowa w ust. 1 pkt 10, i wybrać opodatkowanie dostawy budynków, budowli lub ich części, pod warunkiem że dokonujący dostawy i nabywca budynku, budowli lub ich części:

1. są zarejestrowani jako podatnicy VAT czynni;
2. złożą, przed dniem dokonania dostawy tych obiektów właściwemu dla ich nabywcy naczelnikowi urzędu skarbowego, zgodne o wiadczenie, że wybierają opodatkowanie dostawy budynku, budowli lub ich części.

Tak więc, ustawodawca daje podatnikom - po spełnieniu określonych warunków - możliwość zrezygnowania ze zwolnienia, o którym mowa w art. 43 ust. 1 pkt 10 ustawy i opodatkowania transakcji na zasadach ogólnych.

O wiadczenie, o którym mowa w art. 43 ust. 10 pkt 2 ustawy, zgodnie z treścią ust. 11 ww. artykułu musi również zawierać:

1. imiona i nazwiska lub nazw, adresy oraz numery identyfikacji podatkowej dokonuj cego dostawy oraz nabywcy;
2. planowany dat zawarcia umowy dostawy budynku, budowli lub ich części;
3. adres budynku, budowli lub ich części.

Jak wynika z przywołanych wyżej uregulowań, rezygnacji ze zwolnienia od podatku, o której mowa w art. 43 ust. 10 ustawy, można dokonać wyłącznie w odniesieniu do zwolnienia od podatku określonego na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 10 ustawy.

Należy zauważyć, że w myśl art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2013r., poz. 1409 z późn. zm.), ilekroć w ustawie jest mowa o obiekcie budowlanym ó należy przez to rozumieć :

- a. budynek wraz z instalacjami i urządzeniami technicznymi,
- b. budowli stanowiącej całość techniczno-użytkową wraz z instalacjami i urządzeniami,
- c. obiekt mającej architektury.

Na mocy art. 3 pkt 2 ustawy Prawo budowlane, przez budynek należy rozumieć taki obiekt budowlany, który jest trwale związany z gruntem, wydzielony z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych oraz posiada fundamenty i dach.

Kwestię opodatkowania dostawy gruntu, na którym posadowione zostały budynki lub budowle rozstrzyga przepis art. 29a ust. 8 ustawy, w myśl którego - w przypadku dostawy budynków lub budowli trwale z gruntem związanych albo części takich budynków lub budowli z podstawy opodatkowania nie wyodrębnia się wartości gruntu.

Z powołanego wyżej przepisu art. 29a ust. 8 ustawy jednoznacznie wynika, że o co do zasady - grunt będący przedmiotem sprzedaży podlega opodatkowaniu według takiej stawki podatku od towarów i usług, jak opodatkowane są budynki, budowle lub ich części na nim posadowione. Oznacza to, że w sytuacji, gdy budynki, budowle lub ich części korzystają ze zwolnienia od podatku VAT, również sprzedaż gruntu korzysta ze zwolnienia od podatku. Przepis ten obejmuje swoim zakresem także sprzedaż gruntów będących w użytkowaniu wieczystym.

Mając na uwadze opis sprawy oraz powołane przepisy należy stwierdzić, że dostawa budynku biurowego i budynku portierni nie będzie korzystała ze zwolnienia, o którym mowa w art. 43 ust. 1 pkt 10 ustawy. Powyższe wynika z faktu, że w analizowanej sprawie dostawa przedmiotowych budynków będzie dokonana w ramach pierwszego zasiedlenia. Bowiem, jak wskazał Wnioskodawca, nie miało miejsca pierwsze zasiedlenie ww. budynków w rozumieniu art. 2 pkt 14 ustawy.

Ponieważ w przedmiotowej sprawie nie zaistniała przesłanka umożliwiająca zastosowanie zwolnienia z art. 43 ust. 1 pkt 10 ustawy, należy rozpatrzyć warunki do zastosowania zwolnienia dla dostawy nieruchomości wynikające z przepisów art. 43 ust. 1 pkt 10a ustawy.

Kluczowym elementem dla zastosowania ww. przepisu jest ustalenie, czy Wnioskodawcy przysługiwало право do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego przy nabyciu przedmiotowych budynków, oraz czy Wnioskodawca ponosił wydatki na ulepszenie budynków, w stosunku do którego miał prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego, a jeżeli ponosił takie wydatki, to czy były one niższe niż 30% wartości początkowej tego obiektu.

Z opisu sprawy wynika, że Wnioskodawcy nie przysługiwало право do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego przy nabyciu budynków będących przedmiotem wniosku. Ponadto, Wnioskodawca nie ponosił wydatków na ulepszenie ww. budynków, w stosunku do którego miał prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego. Zatem, dostawa budynku biurowego i budynku portierni będzie korzystała ze zwolnienia przewidzianego w przepisie art. 43 ust. 1 pkt 10a ustawy.

W konsekwencji powyższego dostawa gruntu, na którym budynki są posadowione, będzie korzystała ze zwolnienia od podatku, w oparciu o art. 29a ust. 8 ustawy.

Reasumując, dostawa nieruchomości zabudowanej budynkiem biurowym i budynkiem portierni będzie podlegała opodatkowaniu 23 % stawką podatku, lecz będzie korzystała ze zwolnienia od podatku od towarów i usług, na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 10a w zw. z art. 29a ust. 8 ustawy.

Interpretacja dotyczy zdarzenia przyszłego przedstawionego przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dniu wydania interpretacji.

Wydana interpretacja dotyczy tylko sprawy będącej przedmiotem wniosku (zapytania) Zainteresowanego. Inne kwestie, wynikające z opisu sprawy będącego przedmiotem wniosku, nie mogą być ujęte zgodnie z art. 14b § 1 Ordynacji podatkowej i nie zostały rozpatrzone.

Zaznacza się także, że zgodnie z art. 14b § 3 ustawy Ordynacja podatkowa, składający wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej obowiązany jest do wyczerpującego przedstawienia zaistniałego stanu faktycznego albo zdarzenia przyszłego. Organ jest ściśle związany przedstawionym we wniosku stanem faktycznym (opisem zdarzenia przeszłego). Zainteresowany ponosi ryzyko związane z ewentualnym błędnym lub nieprecyzyjnym przedstawieniem we wniosku opisu stanu faktycznego (zdarzenia przeszłego). Interpretacja indywidualna wywołuje skutki prawnopodatkowe tylko wtedy, o ile rzeczywisty stan

faktyczny sprawy będącej przedmiotem interpretacji pokrywa się bieżącym stanem faktycznym (opisem zdarzenia przyszłego) podanym przez Wnioskodawcę w złożonym wniosku. W związku z powyższym, w przypadku zmiany któregokolwiek elementu przedstawionego we wniosku opisu zdarzenia przyszłego, udzielona odpowiedź traci swą aktualność.

Stronie przysługuje prawo do wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, po uprzednim wezwaniu na piśmie organu, który wydał interpretację w terminie 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o jej wydaniu – do usunięcia naruszenia prawa (art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi – Dz. U. z 2012 r., poz. 270, z późn. zm.). Skargę do WSA wnosi się (w dwóch egzemplarzach – art. 47 ww. ustawy) w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie sześćdziesięciu dni od dnia wniesienia tego wezwania (art. 53 § 2 ww. ustawy).

Skargę wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie lub bezczynność są przedmiotem skargi (art. 54 § 1 ww. ustawy), na adres: Izba Skarbowa w Warszawie, Biuro Krajowej Informacji Podatkowej w Piotrkowie Trybunalskim, ul. Wronia 65, 97-300 Piotrków Trybunalski.